

РЕШЕНИЕ

№ 28414

гр. София, 30.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 28.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **9208** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Н. В. В. срещу Решение № СОА24-РИ09-414/30.08.2024г. на заместник-кмета на Столична [община], с което е предоставен достъп до търсената със заявление вх.№ РКС24-ЕВ01-68/31.01.2024г. обществена информация. Решението се обжалва в частта, с която е наредено достъпът да се осигури под формата на преглед на информацията в оригинал/копие, вместо посочената в заявлението предпочитана форма на достъп по електронен път.

Жалбоподателят моли за отмяната на решението в оспорената му част с твърдение, че административният орган не е изложил мотиви и не е доказал как предоставянето на копие от исканата информация ще засегне правата на проектантите. В съдебно заседание посочва, че информацията, предмет на заявлението, му е необходима, за да изготви сигнал до прокуратурата, с което ще изпълни своя граждански дълг. Претендира присъждане на разноски. След приключване на устните състезания по делото са постъпили писмени бележки от адв.К. с развити съображения по съществуващото на спора.

Ответникът по оспорването, в писмено становище оспорва допустимостта на жалбата поради липса на правен интерес, тъй като на жалбоподателя е предоставен достъп до търсената от него обществена информация. По същество намира жалбата за неоснователна. В съдебно заседание чрез юрк.Н. поддържа така изложените

съображения в писмения отговор, претендира присъждане на разноски.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа страна:

От жалбоподателя е подадено заявление вх.№ РКС24-ЕВ01-68/31.01.2024г., с което той е поискал от кмета на Район „К. село“-СО да му бъде предоставена по реда на ЗДОИ информация относно това въз основа на какви документи кметът на района твърди, че продължава ремонта на тротоара пред бл.208 в[жк]; предоставял ли е кметът на района свои задължения във връзка с този ремонт на трети лица, кои, кога и с какъв акт; разполага ли с документация, въз основа на която е планирана организацията на строителната площадка и извършваните дейности, каква е тя, от кого е била изготвена, съгласувана или одобрена, съблюдават ли се нейните предвиждания и изисквания от изпълнителите и кой осъществява контрол върху това; каква техника използват изпълнителите на възложената дейност, в какво се състоят особеностите на „средата“ и трудностите при достъпа на техниката, защо кметът счита, че трябва да се преминава през зелени площи и кой евентуално е издал разрешение за това; кога, от кого и въз основа на какви фактически и правни основания е подписано допълнително споразумение с изпълнителите на възложената дейност и какво е неговото съдържание. Поискана е цялата законово дължима информация, с която адресатът на заявлението разполага, както и незаверено копие от всички налични документи по казуса, които да бъдат изпратени по електронна поща на посочения в заявлението електронен адрес.

С Решение № 11775/12.07.2024г., постановено по адм.д. № 3035/2024г. по описа на Административен съд София-град е отменено Решение № РКС24-РИ09-8/14.02.2024г. на кмета на Район „К. село“-СО в частта му по т.П, с която е отказан достъп до информацията, поискана със заявление № РКС24-ЕВ01-68/31.01.2024г. като преписката е изпратена за ново произнасяне. С писмо изх.№ РКС24-ЕВ01-68-/1/ от 21.08.2024г. на кмета на Район „К. село“-СО решението на съда и копие от заявлението са изпратени на кмета на СО за отговор във връзка с втората част от него, с която е поискано предоставяне на цялата законово дължима информация, с която адресатът на заявлението разполага, както и незаверено копие от всички налични документи по казуса.

Последвало е издаването на обжалваното решение, с което е предоставен достъп до съхраняваната в Столична община налична обществена информация като достъпът се осигури под формата на преглед на информацията в оригинал/копие, в рамките на 30-дневен срок от получаване на решението, в Дирекция „Изграждане и ремонт на уличната мрежа“. Решението е съобщено на заявителя на 02.09.2024г., а жалбата срещу него е подадена на 16.09.2024г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът приема, че жалбата е допустима като подадена от активно легитимирана страна и в 14-дневният срок за оспорване. Налице е и правен интерес от оспорването, тъй като задълженият субект следва да се съобрази с посочената от заявителя предпочитана форма на достъп и когато това не е сторено актът подлежи на проверка за законосъобразност в посочената част, макар да е позитивен за адресата – в този см. Определение № 12626 от 23.10.2017г. по адм. д. № 11677/2017г., V отд. на ВАС, Определение № 13159 от

01.11.2017г. по адм. д. № 11210/2017г., V отд. на ВАС и др.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Правото да се търси и получава информация по чл.41, ал.1 от Конституцията на Република България обхваща задължението на държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, да осигуряват достъп до общественостанова информация. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ.

Съгласно чл.3, ал.1 ЗДОИ задължени субекти за предоставянето на обществена информация са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Съгласно чл.38, ал.1 ЗМСМА орган на изпълнителната власт в общината е кметът, съответно той е задължен субект по см. на чл.3, ал.1 ЗДОИ. Правомощията си във връзка с разглеждане и разрешаване на достъп до обществена информация кметът на СО е предоставил на ръководителите на направления в СО – заместник кметове, секретаря и главния архитект на СО, както и директора на Дирекция „Сигурност“, със Заповед № СОА23-РД09-2498/20.11.2023г., а със Заповед № СОА24-РД15-3637/27.08.2024г. е наредил заместник-кметът Н. Л. да замества заместник-кмета И. В. – ръководител направление „Финанси и здравеопазване“ и направление „Обществено строителство“ за периода 29.08.2024г. – 30.08.2024г., вкл. Съответно въз основа на тези доказателства съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен административен орган.

Спазено е изискването за форма на административния акт, като досежно оспорената част изложените мотиви са, че при предоставяне на информацията в посочената в заявлението предпочитана форма ще доведе до възможност за нейната неправомерна обработка или до нарушаване на авторски права на проектантите и в случая предоставянето на достъп чрез преглед на информацията ще постигне целта на закона като се позовава на съдебна практика. Не се установяват допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаване на акта. По отношение приложението на материалния закон съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл.25 ЗДОИ, регламентираща реквизитите на заявлението за достъп до обществена информация, в него следва да бъде посочена предпочитаната форма за достъп. В чл.26, ал.1 от закона са посочени и формите за достъп - 1. преглед на информацията - оригинал или копие или чрез публичен общодостъпен регистър; 2. устна справка; 3. копия на материален носител; 4. копия, предоставени по електронен път, или интернет адрес, където се съхраняват или са публикувани данните; 5. публикуване на информацията на платформата за достъп до обществена информация. Според ал.2 на с.р. за достъп до обществена информация могат да се използват една или повече от формите по ал.1, а според ал.3, когато предпочитаната форма за предоставяне на достъп до обществена информация е по ал.1, т.4, се определят и техническите параметри за запис на информацията. В чл. 27 ЗДОИ е разписано задължение за органите да се съобразят с предпочитаната форма за предоставяне на достъп до обществена информация като изключенията са изрично предвидени в правната норма – когато няма техническа възможност информацията да бъде предоставена в предпочитаната от заявителя форма; когато е свързана с необосновано увеличаване на разходите по предоставянето; когато води до възможност за неправомерна обработка на тази информация или до нарушаване на авторски права; когато е заявена чрез платформата за достъп до обществена информация. В тези

случаи /по т.1 до 3 вкл./ достъп до информацията се предоставя във форма, която се определя от съответния орган, а в случаите по ал.1, т.4 - чрез публикуване на платформата за достъп до обществена информация.

В конкретния случай задълженият субект като мотиви за несъобразяване с посочената в заявлението предпочитана форма за достъп, е посочил разпоредбата на чл.27, ал.1, т.3 ЗДОИ, но не е изложил конкретни съображения поради които счита, че предоставянето на търсената информация в предпочетената от заявителя форма ще създаде възможност за неправомерна обработка на тази информация или до нарушаване на авторски права. В съдебно заседание ответникът чрез юрк.Н. пояснява, че е налице първата хипотеза от правната норма. Доказателства за това обаче не са ангажирани. Допълването на мотивите или излагането им едва в съдебно заседание е недопустимо. Липсата на конкретни съображения относно твърдението за съществуваща възможност от неправомерна обработка препятства извършването на преценка за материална законосъобразност на акта в посочената част. Няма яснота и по въпроса дали цялата информация не може да бъде предоставена под формата на копия поради пречки по смисъла на чл.27, ал.1, т.3 ЗДОИ – в този см. Решение № 2256 от 22.02.2017г. по адм. д. № 13781/2016г., 5 чл. с-в на ВАС.

В заключение задълженият субект е постановил акта си в оспорената част при липса на мотиви – изложените такива, посочени по-горе, са формални, като посочването на правно основание не може да замести фактическото такова. Липсата на конкретни съображения, обосноваващи приложението на чл.27, ал.1, т.3 ЗДОИ е пречка да бъде проверена неговата материална законосъобразност. Предвид това ще следва решението в оспорената му част да бъде отменено и делото като преписка – изпратено на административния орган за ново произнасяне в посочената част при съобразяване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на делото на оспорващия се следват разноски. Такива са доказани в размер на 10 лева за внесената държавна такса по оспорването. Претендират се от него и разноски за адвокатско възнаграждение в хипотезата на чл.38, ал.2 вр. ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата /ЗАдв/. Такива съдът намира, че не следва да бъдат присъждани, по арг. от чл.40, ал.1, изр.2-ро ЗДОИ. Съгласно посочената разпоредба, при решаване на въпроса относно разноските се взема предвид наличието на данни за злоупотреба с право. Оказването на безплатна правна помощ по чл.38, ал.1 ЗАдв не изключва преценката на съда за наличието на данни за злоупотреба с право. Добросъвестното упражняване на процесуалните права е въведено като основно положение в ГПК /чл.3/, а АПК съдържа множество разпоредби, които предоставят гаранции на участниците в съдебно-административното производство, че при добросъвестност от тяхна страна ще получат ефективна и бърза защита на правата си. Съгласно практиката на ВАС, /Решение № 14629 от 31.10.2019г. по адм. д. № 3257/2018г., V отд.; Определение № 13243 от 08.10.2019г. по адм. д. № 11401/2019г., V отд.; Решение № 12413 от 18.09.2019г. по адм. д. № 12811/2018г., V отд. и др./, злоупотреба с право ще е налице, когато правото се упражнява недобросъвестно – за да бъдат увредени права и законни интереси на други лица и в противоречие с обществения интерес. Индиция за целени такива последици в конкретния случай е обстоятелството, че за 2024г. до приключване на устните състезания по настоящото производство, в Административен съд София-град са образувани над 90 дела с предмет жалби на Н. В. срещу изричен или мълчалив отказ по ЗДОИ на задължени субекти в структурата на Столична община. При установения факт на

недобросъвестно упражнени процесуални права по см. на чл.3 ГПК вр. чл.144 АПК от жалбоподателя, акцесорното право на адвокатско възнаграждение на адвокат К. не следва да бъде признато с оглед недопускане целеното обогатяване за сметка увреждане на насрещния субект - Определение № 13243 от 08.10.2019г. по адм. д. № 11401/2019г. на ВАС. Претендираното адвокатско възнаграждение не отговаря на легитимни цели и се явява несправедливо и необосновано. По тези съображения и на основание чл.40, ал.1, изр.2 ЗДОИ съдът приема, че разноски в полза на жалбоподателя не следва да бъдат присъждани с изключение на тези за внесената държавна такса.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.174 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Н. В. В. Решение № СОА24-РИ09-414/30.08.2024г. на заместник-кмета на Столична [община] в частта, с която е определена форма на достъп, различна от посоченото в заявлението на оспорващия.

ИЗПРАЩА делото като преписка на административния орган за ново произнасяне в посочената част, в срок до 14 дни от връчване на настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Н. В. В. сумата в размер на 10 /десет/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, по арг. от чл.40, ал.3 ЗДОИ.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: